

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn.
II S 16/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 28 września 2023 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 21 czerwca 2023 r., II S 16/23 Sąd Apelacyjny w Lublinie na podstawie art. 3 *a contrario* i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez zbędnej zwłoki w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. pozostawił skargę M. S. na przewlekłość postępowania w sprawie V S 6/23 Sądu Okręgowego w Lublinie bez rozpoznania.

W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że skarga jako niedopuszczalna z mocy ustawy, nie mogła zostać rozpoznana merytorycznie.

W piśmie z 6 lipca 2023 r. (data prezentaty) M. S. wniósł skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie pod sygn. II S 16/23, podnosząc, że postępowanie trwało dłużej niż to konieczne. Skarżący zażądał stwierdzenia przewlekłości ww. postępowania, wydania Sądowi Apelacyjnemu w Lublinie zaleceń podjęcia w wyznaczonym

terminie odpowiednich czynności oraz zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego artykuł 3 u.s.p.p. zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; z 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; z 29 października 2009 r., KSP 18/09). Wobec powyższego, w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 u.s.p.p. skarga na przewlekłość postępowania nie przysługuje.

W katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie wywołane skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Postępowanie ze skargi na przewlekłość nie jest bowiem samodzielnym postępowaniem zmierzającym do stwierdzenia przewlekłości i ewentualnie zasądzenia z tego tytułu odpowiedniego odszkodowania czy zadośćuczynienia (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04). Ma ono charakter incydentalny, wypadkowy – jego istotą jest wyłącznie kontrola sprawności toczącego się postępowania głównego i przeciwdziałanie istniejącej przewlekłości.

Z treści przedmiotowej skargi wynika natomiast, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania

sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie pod sygn. II S 16/23, prawomocnie zakończonego postanowieniem z 20 czerwca 2023 r. Skoro, jak już była o tym mowa powyżej, w postępowaniu tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, skarga ta jest niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 3 u.s.p.p. i art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., orzekł jak w sentencji postanowienia.

(NM)

[ms]